

(Sottshubowie J. i M.) Na puzensviny
(1775)

NA

PRZENOSINY

JASNIE WIELMOŻNYCH JCHMC PANÓW

JERZEGO Y MARYANNY

Z POTOCKICH

SOŁŁOHUBOW

STAROSTÓW JEZIERZYCKICH

W I E R S Z

IMIENIEM ZTCZLIWEGO SŁUGŁ

R O K U 1775.

XVIII 2. 637

<http://rcin.org.pl>

N A
HERB JASIE WIELMOŻNYCH JPP.
SOŁŁOHUBOW Y POTOCKICH

Kto pilnie na Zaszczyty dwóch Domow pogląda,
A co Jé wzajem łączy, wiedzieć o tym żąda?
Niech widzi, że tu wspolney mieszczą się ofiarze,
Męstwo y Religia w jednej stoją parze.

Jak tylko bystro-lotna flawa o Twym ślubie
Dała się wJagiellońskiej usłyszeć krainie
Dawnych Ursynów Plemie! JERZY SOŁŁOHUBIE!
Na tychmiał Przyjaciołom; y Twojej Drużynie
Pociechy płyną same:
Iż bierzefz Zaczną Dame!

Na wzor Twych-Przodkow sławnych w pokoju y w bitwie,
Co ci, Potomku! żyźne zostawili plony
Czci y honoru: z Domy naysławniejszymi w Litwie
Łącząc się; y Ty sobie dziś dobrałeś Zony;

Co z swego Urodzenia
Warta Twego Imienia.

Co tylko Szlachetności w Litewskim Narodzie
Jest, ta należy dawno do Twojego Domu;
Ty znowu dajesz widzieć dość w jawnym dowodzie,
Krewniąc się z POTOCKIEMI: jak tajną nikomu

Z sobą łączysz Koronę
Przez naysławniejszą Zonę.

Bo coż w Nayszlachetniejszym Koronnym Plemieniu
Widzieć można! coby się nie znalazło zdawna
W bogatym, starożytnym POTOCKICH Imieniu?
Ta to jest Familia w Polsce cała sławna,

Co honory dziedziczy
Dawność wiekami liczy!

Nader jesteś szczęśliwy w Twoim nowym stanie
Z tak Godną Damą! chyba badaćby się można,
Czy urodzenie? czyli dobre wychowanie
W Niey goruje? bo mądra, piękna, y pobożna;

Bo POTOCKA dość chwały:

Zeby Ją czcil świat cały.

Z Nią pomyślnie przybywał! cieszysz kray, y jeźcze
Cieszysz Dom, y Przyjaciół, cieszysz wierne flugi;
Wszyscy najlepiej tuzem: wszystkich myśli wiefcze
Biorą; wszyscy Wam dają wiek dobry, wiek długi:

Wszyscy Was tu szacują,

Y Potomstwo rokują;

Ktore, gdy SOLŁOHUBOM y POTOCKIM będzie
Podobne; gdy Oyczyznę swoją uszczęśliwi,
Gdy Przezacnych Rodzicow z czafem wflawi wszędzie:
Wtedy zupełnie radzi my fludzy prawdziwi

Z Krajem wespół krzyknjemy:

Mamy to! co życzemy.

Teraz zaś żacne Państwo, o naimilsza Paró!

Jeśli przyjąć raczycie (co czynią Bogowie)

Y błahą niewzgardzicie od sługi ofiarą;

On przez wdzięczność, on z serca ó was powie:

Ze łaskawi! y żeście

Warcu siebie jesteście.

3409

F

XVII. 2. 637